

DIUMENGE, 9 D'AGOST, 22.00 H.

Auditori Jardins del Castell

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE DRESDEN

DRESDNER PHILHARMONIE
Direcció musical: MICHEL PLASSON

Solista: Guanyador del XIII Concurso Internacional de Piano de Santander

I

JOAQUIM SERRA (1907-1957)

Estampes Simfòniques
Danza gitana
Fiesta andaluza

Concert a determinar

Repetició del concert per a piano i orquestra amb el guanyador de la prova final del Concurs.

II

ANTONIN DVORÁK (1841-1904)

Simfonia núm. 9, en mi menor, "Del nou món", op. 95
Adagio - Allegro molto
Largo
Scherzo - Molto vivace
Allegro con fuoco

Amb el patrocini honorari de L'ASSOCIACIÓ EUROPEA DE FESTIVALS

Prima voce.

CRONOMETRO ROLEX DAY-DATE EN ORO DE 18 QUILATES. ESFERA Y BISEL ENGARZADOS DE BRILLANTES.

Oro Rolex. El metal más precioso y el reloj más preciso. Al unísono, en una joya que va más allá del tiempo. Una forma única de brillar. El latido más exclusivo. Música para quienes entienden el idioma de los símbolos.

J. ROCA Joyero. Paseo de Gracia, 18. BARCELONA
Boutique Diagonal, 580. BARCELONA

De Peralada a Nova York

La final de la 13 edició del Concurs Internacional de Piano de Santander reunirà, el 6 d'agost, tres intèrprets, dels quals un serà el guanyador, que oferirà aquesta nit el seu primer concert públic repetint l'obra que va tocar en la final; sens dubte, constituirà l'inici d'una gran carrera professional.

Obrim el programa amb les *Estampes Simfòniques: Danza gitana i Fiesta andaluza*, de Joaquim Serra, fill de Peralada. Aquí va aprendre música amb son pare, Josep, a l'escola del Castell. Reconegut com un dels millors compositors de sardanes de tots els temps, és obvi que no li fou difícil compondre peces per a orquestra amb caràcter de dansa en qualsevol altre estil nacionalista.

Richard Wagner fou el més important director d'orquestra a mitjans del segle XIX i Hans von Bülow el seu primer deixeble, que va dominar el panorama la resta de segle amb els directors formats per aquell a Bayreuth: Hans Richter, Hermann Levi, Felix Mottl i Anton Seidl. Els dos últims viatjaren als Estats Units, però només Seidl va conèixer l'èxit.

Anton Seidl havia nascut a Budapest en 1850. Va estudiar a Leipzig i allà el va descobrir Richter, que va recomanar-lo a Wagner. A 22 anys era el seu secretari i home de confiança: "què faria jo sense el meu Seidl?" A partir de 1885 va dirigir sis memorables temporades d'òpera alemanya al Metropolitan de Nova York, i es convertí en el músic més influent de la ciutat. Jeannette Thruber, muller d'un cabalós comerciant i fundadora del Conservatori Nacional, va contractarlo i des de les seves classes de direcció va crear una autèntica consciència a l'entorn a la música nord-americana.

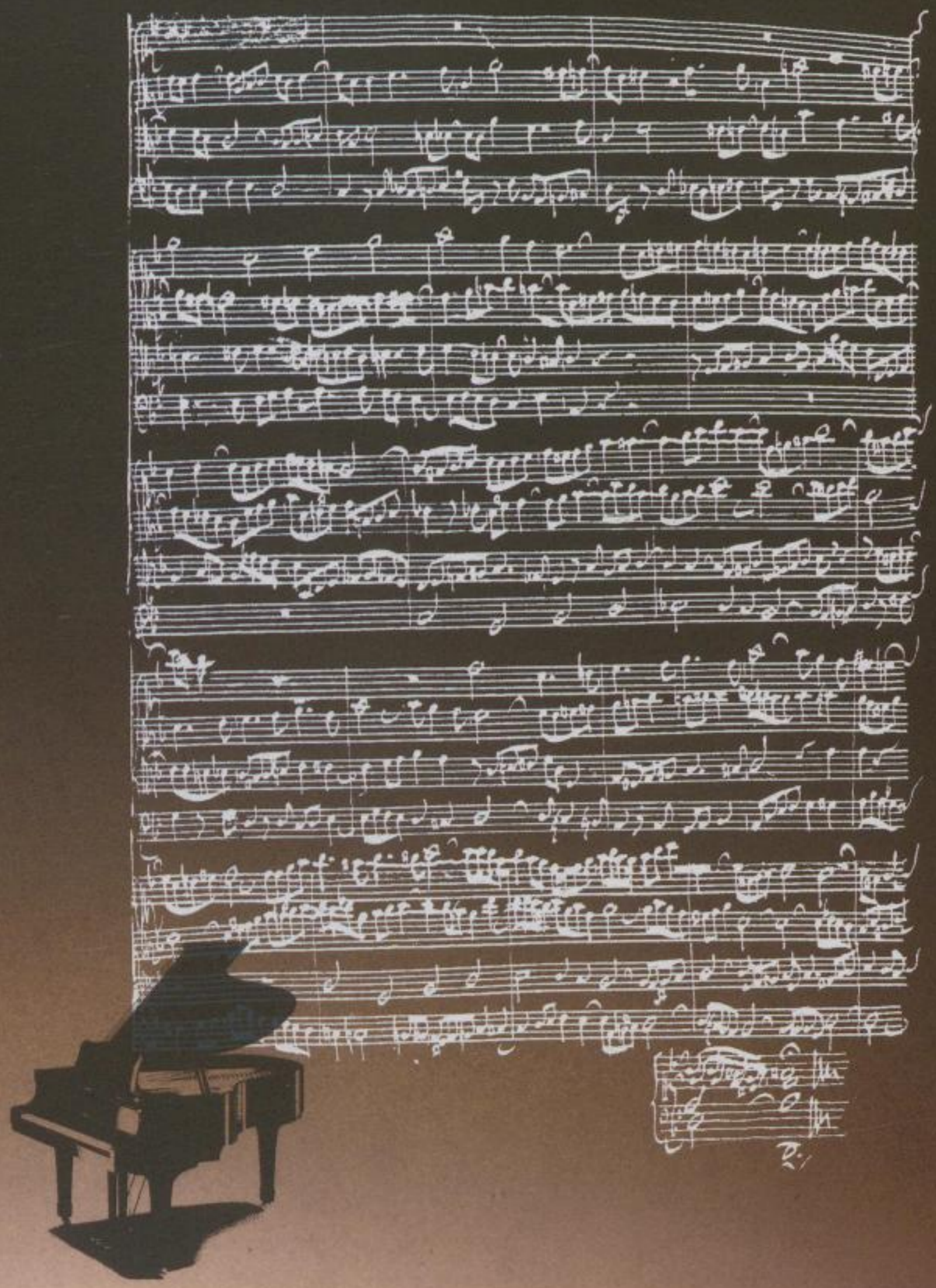

Antonín Dvořák

A Nova York l'àrbitre del gust musical era Henry Krehbiel, crític del "Tribune", que amb les personalitats esmentades recolzava les idees modernes del nacionalisme cultural. Thruber va portar Antonín Dvořák per dirigir el seu conservatori i des de la seva arribada, l'any 1892, Krehbiel va veure en ell l'home que podia materialitzar les seves idees en pro de la música dels negres del Sud.

Dvořák era un xec aferrat a la terra i sense complicacions, com Händel, com Haydn. Estava influït per la música de Wagner i Brahms al mateix temps i era un apassionat pels trens de l'estació de Francesc Josep de Praga, on acudia diàriament. Va tardar a acceptar les condicions de la senyora Thruber, que consistien en el seu sou multiplicat per deu. El seu dia més gloriós als EUA fou el 16 de desembre de 1893, gràcies a l'estrena de la *Simfonia del Nou Món* al Carnegie Hall (inaugurat l'any 1891) amb Seidl dirigint la Filharmònica de Nova York.

Dvořák va ser present a l'assaig general del 15. En acabar el segon moviment va haver-hi una ovació i Seidl assenyalà la llotja del compositor. "Tots els caps es giraren cap on podien descobrir qui els havia emocionat tant" va escriure Krehbiel; malgrat tot, ell va romandre en el fons de la llotja. Al final Dvořák va saludar tremolós davant un públic que no parava d'aplaudir. S'ha discutit molt sobre el caràcter americà d'aquesta obra, cosa que mai no ha quedat aclarida. La simfonia fou editada per Simrok i el mateix Brahms va cuidar-se de corregir les proves d'impremta.

FCC FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

CASTELL DE PERALADA

Membre de l'Associació Europea de Festivals

XII FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

Johannes Brahms (1833-1897)

Concierto nº 2 para piano y orquesta, en si bemol mayor, op. 83

Allegro non troppo
Allegro appassionato
Andante
Allegro grazioso

Solista: Yung Wook Yoo, piano
Orquesta Filarmónica de Dresde
Director, Michel Plasson

El coreano Yung Wook Yoo, acaba de proclamarse ganador, por unanimidad, del Gran Premio de Santander en el XIII Concurso Internacional de Piano de Santander. Su primera actuación como flamante ganador de tan prestigioso certamen tiene lugar esta noche en el marco de la XII edición del Festival Castell de Peralada, interpretando la misma obra que le procuró la victoria en la prueba final, el "Concierto nº 2 para piano y orquesta en si bemol mayor, op. 83" de Johannes Brahms.

Yung Wook Yoo nació en Seúl, Corea, en 1977. Premiado hace dos años en el Concurso Internacional de Piano de Montreal, Canadá, ha recibido becas y distinciones en reconocimiento de su precoz talento. Con este Primer Premio y Medalla de Oro, se ha hecho merecedor, además, de una gira de conciertos que se inicia en el Auditori Jardins del Castell de Peralada y le conducirá a otras prestigiosas salas de Londres, Nueva York y París.

En su segundo concierto para piano, Brahms hace gala de un romanticismo magistral, siempre controlado y desarrollado según el esquema de la forma sonata en cuatro movimientos. El concierto se inicia con una intervención del solista que se integra en la orquesta de manera muy especial, por lo que se ha "acusado" a esta obra de ser una "sinfonía con piano obligado". Este concierto tiene una duración aproximada de 46 minutos.

Peralada, 9 de agosto de 1998

